

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.11.2005
KOM(2005) 554 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

om udvalgenes arbejde i 2004

{SEK(2005) 1420}

1. GENERELLE BEMÆRKNINGER OM KOMITOLOGISYSTEMET

Denne beretning behandler komitologiudvalgenes aktiviteter i 2004. Den indeholder et indledende afsnit, en horisontal oversigt over udvalgenes aktiviteter samt et bilag med detaljerede statistikker for de enkelte komitologiudvalg, opstillet efter deres tilhørsforhold til generaldirektoraterne i Kommissionen¹. Bilaget indeholder også tekstafsnit med kommentarer til antallet af udvalg og de særlige begivenheder, der har forbindelse med specifikke foranstaltningsudkast, såsom negative udtalelser, EP-beslutninger som følge af dets ret til indsigt (se også punkt 1.2 i det følgende) og forelæggelse for Rådet (se også punkt 1.3 i det følgende).

1.1 Komitologiudvalgene og deres institutionelle kontekst

a) Komitologiudvalgenes funktion i den institutionelle struktur

Komitologiudvalgene udgør den bistand, som Kommissionen har fået stillet til rådighed i udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, som den lovgivende magt i skikkelse af Rådet og Europa-Parlamentet har tillagt Kommissionen. Komitologiudvalgene har tre væsentlige ting til fælles:

For det første er de nedsat af den lovgivende magt (Rådet og Europa-Parlamentet) efter de "lovgivningsprocedurer", som fandt anvendelse på tidspunktet for vedtagelsen af den "udvalgsnedsættende" basisretsakt, dvs. samarbejds- eller høringsproceduren og, siden vedtagelsen af Maastricht-traktaten, desuden den fælles beslutningsprocedure. Komitologiudvalgene har således et juridisk grundlag, som er fastlagt i en såkaldt basisretsakt.

For det andet er deres struktur og arbejdsform på flere punkter ens. Kommissionens repræsentant er formand for udvalget, som derudover alene består af repræsentanter for medlemsstaterne. Udvalgene arbejder inden for rammerne af de i basisretsakten fastlagte procedurer, således som Rådet har bestemt i komitologiafgørelsen 1999/468/EF².

For det tredje afgiver udvalgene udtalelser om udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som Kommission i henhold til basisretsakten skal forelægge dem, og arbejder efter de dertil indrettede procedurer: rådgivnings-, forvaltnings- eller forskriftsproceduren.

Forvaltningsproceduren er ifølge artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF forbeholdt forvaltningsforanstaltninger såsom dem, der vedrører anvendelsen af den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik eller gennemførelsen af programmer med store budgetmæssige konsekvenser (artikel 2, litra a)). Forskriftsproceduren bør ifølge artikel 2, litra b), anvendes til at vedtage generelle foranstaltninger, der har til formål at gennemføre væsentlige bestemmelser i basisretsakter, herunder foranstaltninger vedrørende beskyttelse af menneskers, dyrs eller planters sundhed eller sikkerhed, og til at ajourføre "tekniske" bestemmelser i en basisretsakt (artikel 2, litra b)). Rådgivningsproceduren anvendes, når den anses for den mest hensigtsmæssige.

¹ Bilaget udgør et separat arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

² EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

I henhold til forvaltningsproceduren (artikel 4, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/468/EF) og forskriftsproceduren (artikel 5, stk. 2, i Rådets afgørelse 1999/468/EF) kræves der, som defineret i traktatens artikel 205, stk. 2, et *kvalificeret flertal* blandt udvalgsmedlemmerne for at afgive udtalelse (positiv eller negativ)³. Siden den seneste ændring af EF-traktaten trådte i kraft den 1. november 2004⁴, har den nye ordning, der er defineret i artikel 205, stk. 2, været gældende. Den foreskriver et "dobbelte flertal" på a) mindst 232 af i alt 321 stemmer samt b) et flertal blandt de 25 medlemsstater for at opnå kvalificeret flertal.

Hvad angår de yderligere kriterier, der er anført i artikel 205, stk. 4, hvorefter et hvilket som helst medlem af Rådet kan anmode om en efterprøvnings af, hvorvidt de medlemsstater, der stemmer for en retsakt, udgør 62 % af EU's befolkning, har Kommissionen konkluderet, at dette ikke gælder i forbindelse med komitologiprocedurer, eftersom der i Rådets afgørelse 1999/468/EF kun henvises til artikel 205, stk. 2.

Der findes andre udvalg og ekspertgrupper, der er oprettet af Kommissionen selv for at bistå den med udøvelsen af dens *initiativret* eller med overvågnings-, koordinerings- eller samarbejdsopgaver sammen med medlemsstaterne. Disse rådgivende organer (af hvilke der findes adskillige hundrede) er ikke omfattet af denne beretning og skal holdes adskilt fra komitologiudvalgene.

b) Komitologi og gennemsigtighed: register og komitologidokumentsamling

Som et vigtigt nyt element gennemføres der i artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF og i Rådets og Kommissionens erklæringer i forbindelse med denne bestemmelse (særligt erklæring 4 og 5) en række foranstaltninger med henblik på *større åbenhed* vedrørende komitologiudvalgenes arbejde.

I artikel 7, stk. 5, i afgørelse 1999/468/EF foreskrives det, at Kommissionen skal offentliggøre et register med *henvisninger til samtlige dokumenter, som tilsendes Europa-Parlamentet i henhold til komitologiproceduren*. Dette register har været operativt siden december 2003⁵.

I overensstemmelse med 5. erklæring vedrørende Rådets afgørelse 1999/468/EF har Kommissionen som en *supplerende åbenhedsforanstaltning* udvidet registerets anvendelsesområde ved at tilføje en *dokumentsamling*. På denne måde bliver dokumenter, der sendes til Europa-Parlamentet, offentligt tilgængelige i henhold til Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter⁶, som trådte i kraft den 3. december 2001. Formålet med registret er at angive eksistensen af et dokument, mens dokumentsamlingen indeholder dokumentet i et format, der kan downloades.

Den almindelige obligatoriske videresendelse af dokumenter bestemmer registrets og dokumentsamlingens indhold. Det drejer sig om følgende:

³ Som fastlagt i traktaten er et simpelt flertal tilstrækkeligt, når der skal afgives udtalelse i henhold til rådgivningsproceduren.

⁴ Som ændret ved tiltrædelsesakten for de ti nye medlemsstater, EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

⁵ Se følgende internetadresse:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/regcomito/registre.cfm?CL=da Registret indeholder dokumenter tilbage fra begyndelsen af 2003.

⁶ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

- dagsordener, resuméer og afstemningsresultater fra alle udvalgs møder
- udkast til gennemførelsesforanstaltninger, “som udvalgene får forelagt vedrørende gennemførelsen af instrumenter, der er vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251” (procedure med fælles beslutningstagning; se artikel 7, stk. 3, i Rådets afgørelse 1999/468/EF).

Ud over ovennævnte ordinære videresendelser indeholder registret og dokumentindsamlingen dokumenter, der er blevet sendt af Kommissionens tjenestegrene til Europa-Parlamentet på særlig anmodning eller på grundlag af særlige ordninger:

- specifikke udkast til foranstaltninger, der, skønt de ikke er underkastet bestemmelserne for proceduren med fælles beslutningstagning, har særlig interesse for Parlamentet og derfor sendes til dette til orientering; sådanne dokumenter sendes således til det ansvarlige parlamentsudvalg efter anmodning på grundlag af Kommissionens tiltrædelse af den bilaterale aftale med Europa-Parlamentet om procedurer til gennemførelse af Rådets afgørelse 1999/468/EF fra juni 1999, hvori procedurerne for udøvelse af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, fastsættes (se punkt 2 i aftalen)⁷
- referater fra udvalgs møder, som Europa-Parlamentet har anmodet om at få tilsendt⁸
- andre ledsagende dokumenter så som arbejdsrapporter, uofficielle dokumenter og informationsmateriale fra Kommissionens tjenestegrene, medlemsstaterne og/eller tredjepart sendes for øjeblikket af tjenestegrene på et ikke-hjemlet grundlag⁹.

Alle dokumenter udlæses decentralt af de af Kommissionens tjenestegrene, der er ansvarlige for forvaltningen af komitologiudvalgene og sendes dernæst centralt af Kommissionens generaldirektorat til et centralt sted i Europa-Parlamentet, hvorfra de videresendes til de forskellige parlamentsudvalg. De må ikke indeholde henvisninger til dokumenter, hvis de anses for “følsomme” i den betydning, der er anført i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1049/2001.

“Gennemsigtighedsforordning” (EF) nr. 1049/2001 beskytter EU-institutionernes beslutningsproces, hvortil komitologi-procedurerne hører, jf. artikel 4, stk. 3. Kommissionen har i mellemtiden vedtaget, hvordan den agter at drage fordel af denne juridiske beskyttelse: udkast til gennemførelsesforanstaltninger bør normalt være offentligt tilgængelige, *efter afstemningen i et udvalg har fundet sted*¹⁰. Kun i undtagelsestilfælde som anført i artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001 (dvs. sikkerhedsmæssige eller forretningsmæssige interesser) bør den direkte adgang udsættes, indtil kollegiet endelig har vedtaget foranstaltningerne. Efter den endelige vedtagelse er foranstaltningerne tilgængelige via Kommissionens fælles databaser og registre (referater af Kommissionens møder: se registret over Kommissionens dokumenter).

⁷ EFT L 256/19 af 10.10.2000.

⁸ Se punkt 2 i aftalen.

⁹ Gældende praksis vil muligvis fortsætte efter registret bliver operationelt; det er op til de enkelte tjenestegrene at afgøre, hvilke ledsagende dokumenter de ønsker at sende til Europa-Parlamentet. De gældende operationelle instrukser for udlæsning til registret og dokumentindsamlingen gælder for sådanne dokumenter på samme måde som for obligatoriske fremsendelser.

¹⁰ Afstemningen i udvalget kan finde sted på et ordinært udvalgs møde eller ved skriftlig procedure jf. udvalgets forretningsorden.

1.2 Europa-Parlamentets ret til indsigt

Kommissionen er forpligtet til at underrette Europa-Parlamentet om udvalgenes arbejde og tilsende det alle de udkast til gennemførelsesforanstaltninger, som den forelægger i henhold til en basisretsakt vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 251 (retsakter vedtaget i overensstemmelse med proceduren med fælles beslutningstagning). Det skal ske, for at Europa-Parlamentet kan udøve den ret til indsigt, som det har fået ifølge artikel 8 i afgørelse 1999/468/EF.

Europa-Parlamentet og Kommissionen indgik i februar 2000 en *aftale om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 1999/468/EF* for at fastsætte de konkrete vilkår for udøvelsen af de forpligtelser, der påhviler Kommissionen¹¹.

Bortset fra hastesager giver aftalen i overensstemmelse med artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF Europa-Parlamentet en frist på en måned fra modtagelsen af et "endeligt" udkast til gennemførelsesforanstaltning¹² i henhold til en retsakt, der vedtages gennem den fælles beslutningsprocedure, til at vedtage en begrundet beslutning på et plenarmøde, såfremt det anser udkastet for at overskride de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten.¹³

I praksis udlæser Kommissionens tjenestegrene udkastet til gennemførelsesforanstaltning til registret samtidig med, at de sender det til medlemsstaterne som forberedelse til et udvalgs møde. Hvis der holdes afstemning ved skriftlig procedure (uden afholdelse af et udvalgs møde), jf. udvalgets *forretningsorden*, gælder samme bestemmelse. Kommissionens tjenestegrene har siden midten af 2004 haft instrukser om, at når afstemningen har fundet sted, skal der udfyldes et afstemningsark, der angiver det samlede resultat af afstemningen om dette særlige udkast til gennemførelsesforanstaltning. Tjenestegrenene anfører også, hvorvidt udkastet til gennemførelsesforanstaltning er blevet ændret som følge af udvalgets undersøgelse.

Hvis udkastet til gennemførelsesforanstaltning ændres, vil det blive udlæst til registret endnu en gang sammen med afstemningsarket og videresendt til Europa-Parlamentet. På denne måde informeres Parlamentet og offentligheden, som normalt vil få direkte adgang til udkastet til foranstaltning på dette stadium i komitologiproceduren, tydeligt om det "endelige" udkast til gennemførelsesforanstaltning. Hvis udkastet til gennemførelsesforanstaltning er uændret, er det kun afstemningsarket, der bliver udlæst og videresendt til Europa-Parlamentet. Den oprindeligt udlæste version af udkastet til gennemførelsesforanstaltning betragtes da som den endelige version.

Det skal bemærkes, at hverken i 2003 eller 2004 var der tilfælde, hvor Europa-Parlamentet fandt det nødvendigt at vedtage en begrundet beslutning på grundlag af artikel 8 i Rådets afgørelse 1999/468/EF.

¹¹ EFT L 256 af 10.10.2000, s. 19. Denne aftale erstatter visse tidligere aftaler: Plumb/Delors-aftalen af 1988, Samland/Williamson-aftalen af 1996 og "modus vivendi"-aftalen af 1994.

¹² Et udkast fremsendes før afholdelsen af mødet i det pågældende udvalg og igen efter dette, hvis der er tilføjet foranstaltningsudkastet væsentlige ændringer.

¹³ Disse skal være vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure (EF-traktatens artikel 251) af Rådet og Europa-Parlamentet.

Uden at gøre formelt brug af denne bestemmelse vedtog Europa-Parlamentet en beslutning¹⁴ om et udkast til kommissionsforordning¹⁵ vedrørende *fodertilsætningsstoffer* med det formål at anmode Kommissionen om at undersøge rækkevidden af foranstaltningsudkastet, der ifølge Parlamentet gik ud over de beføjelser, Kommissionen juridisk har fået overdraget. Udkastet blev ændret i overensstemmelse med Parlamentets henstillinger, før det blev forelagt udvalget til afstemning, og derefter vedtaget af Kommissionen¹⁶.

1.3 Forelæggelser for Rådet

Der var i alt 17 tilfælde af forelæggelse af sager for Rådet i 2004. I henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF skal udkast til foranstaltninger forelægges Rådet, når Kommissionen ikke opnår det nødvendige flertal for en udtalelse, der *bekræfter* udkastet til gennemførelsesforanstaltning under *forskriftsproceduren*, eller må forvente at blive *nedstemt* med kvalificeret flertal under forvaltningsproceduren. De 17 forelæggelser i 2004 vedrørte tre politikområder: miljø (12), sundhed og forbrugerbeskyttelse (4) og beskatning og toldunion. Skønt det samlede antal kun udgør 0,5 % af det samlede antal gennemførelsesforanstaltninger, der blev vedtaget af Kommissionen i henhold til forvaltnings- og forskriftsprocedurene, er det det højeste tal målt i absolutte tal siden begyndelsen af den periodiske rapportering i 2000 (med et stort antal sager på miljøområdet). Selv om udvalgenes arbejde er kendetegnet ved en høj grad af enighed, synes det øgede antal delegationer i udvalgene (25 medlemsstater efter udvidelsen) somme tider at gøre det vanskeligere at opnå det nødvendige kvalificerede flertal for at kunne afgive en positiv udtalelse (i det mindste inden for ét politikområde). En anden grund kunne være den omstændighed, at gennemførelsesforanstaltninger på miljøområdet er meget følsomme (f.eks. når det drejer sig om GMO-produkter).

1.4 Andre tiltag

Kommissionens forslag til en revideret forskriftsprocedure¹⁷ for foranstaltninger, som i vid udstrækning tager sigte på at gennemføre væsentlige aspekter eller tilpasse visse andre aspekter ved basisretsakter vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure (traktatens artikel 251), er stadig til behandling i Rådet.

Efter denne foreslåede nye procedure stilles Europa-Parlamentet og Rådet lige ved overvågningen af Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne. Den 2. september 2003 tilsluttede Europa-Parlamentet sig generelt Kommissionens forslag¹⁸, idet det foreslog et særdeles beskedent antal tekniske ændringer. Den 22. april 2004 fremsatte Kommissionen et ændret forslag¹⁹ for at medtage størstedelen af Europa-Parlamentets ændringsforslag og yderligere klarlægge den nye procedure. Kommissionens gennemførelsesbeføjelser ville blive

¹⁴ Beslutning nr. 43/2004 vedtaget den 28.10.2004 (EUT C 174E af 14.7.2005, s. 178).

¹⁵ Udkast til Kommissionens forordning om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatiser, forelagt Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed den 12. oktober 2004.

¹⁶ Kommissionens forordning (EF) nr. 1292/2005 om ændring af bilag IV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 vedrørende foderstoffer (EUT L 205 af 6.8.2005, s. 3).

¹⁷ Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 1999/468/EF om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (KOM(2002) 719 endelig, vedtaget den 11.12.2002).

¹⁸ Beslutning vedtaget den 2. september 2003 (P5-TA(2003)0352) på grundlag af betænkning fra R. Corbett.

¹⁹ KOM(2004) 324 endelig af 22.4.2004.

omstruktureret ved *traktaten om en forfatning for Europa*²⁰. Ved forfatningen indføres en ny retsakt, den “delegerede” bekendtgørelse, der skal udstedes af Kommissionen for at supplere eller ændre visse “ikke-væsentlige” elementer af EU-lovgivningen under Europa-Parlamentets og Rådets kontrol, idet disse institutioner kan ophæve selve delegeringen eller gøre indsigelse mod et udkast til bekendtgørelse; der skal sondres mellem disse delegerede bekendtgørelser og de almindelige gennemførelsesretsakter, som Kommissionen vil vedtage under kontrol fra medlemsstaternes side.²¹ I stats- og regeringschefernes erklæring fra Det Europæiske Råds møde i juni 2005 om ratificeringsprocessen for forfatningen slås der til lyd for en tænkepause indtil midten af 2006.

Integrationen af de ti nye medlemsstater i komitologiudvalgenes arbejde fandt sted uden væsentlige problemer efter *udvidelsen af Den Europæiske Union* den 1. maj 2004. Indtil tiltrædelsesdatoen nød de *aktiv observatørstatus*, som var blevet givet ved Kommissionens afgørelse af 25. februar 2003²² (og som gjaldt fra dagen efter tiltrædelsestraktatens undertegnelse den 16. april 2003).²³ Under dette arrangement blev repræsentanter for de nye medlemsstater indbudt til de fleste møder i komitologiudvalgene; de fik mulighed for at fremføre deres synspunkter om de emner, der blev drøftet på møderne, men de fik ikke ret til at deltage i afstemningen om udkast til gennemførelsesforanstaltninger. Efter tiltrædelsen var der ingen forskel mellem “gamle” og “nye” medlemsstaters rettigheder og pligter.

I december 2004 afsluttedes tiltrædelsesforhandlingerne med Bulgarien og Rumænien, og den 25. april 2005 blev tiltrædelsestraktaten undertegnet. På samme måde som den, der er blevet beskrevet i det ovenstående om de ti nye medlemsstater i perioden forud for tiltrædelsen, har Bulgarien og Rumænien fået tildelt aktiv observatørstatus fra 26. april 2005 og kan dermed deltage i udvalgs møder.²⁴

De sidste kandidatlande, Tyrkiet og Kroatien, fik deres deltagelse fastlagt på grundlag af “Meddelelse fra Kommissionen til Rådet om ansøgerlandenes deltagelse i Fællesskabets programmer, agenturer og udvalg”²⁵ og “Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om forberedelsen af de vestlige Balkanlandes deltagelse i Fællesskabets programmer og agenturer”.²⁶

2. HORIZONTAL OVERSIGT OVER AKTIVITETER

2.1 Antal udvalg og proceduretyper

Det er vigtigt, at der sondres mellem på den ene side komitologiudvalg og på den anden side enheder, navnlig “ekspertgrupper”, som Kommissionen selv har nedsat. Sidstnævnte beskæftiger sig med forberedelse og gennemførelse af politikker, mens komitologiudvalgene

²⁰ Udkast til traktat om en forfatning for Europa; forelagt Det Europæiske Råd på mødet i Thessaloniki den 20.6.2003, artikel I-35 og I-36.

²¹ Den konsoliderede udgave af udkast til traktat om en forfatning for Europa er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende, C 310 af 16.12.2004, s. 1-465.

²² Kommissionsdokument K(2003) 341.

²³ På vej mod et udvidet EU, Europa-Kommissionens strategidokument og rapport om de enkelte ansøgerlandes fremskridt i retning mod tiltrædelse (9.10.2002), KOM(2002) 700 endelig, se afsnit 3.3. (s. 25).

²⁴ Kommissionens afgørelse af 23. marts 2005 - K(2005)874 (Artikel 7).

²⁵ KOM(1999) 710 endelig; vedtaget den 20.12.1999.

²⁶ KOM(2003) 748 endelig; vedtaget den 3.12.2003.

beskæftiger sig med gennemførelse af retsakter. Denne beretning omhandler udelukkende komitologiudvalg. Antallet af komitologiudvalg er opgjort pr. aktivitetssektor (tabel I) pr. 31.12.2004. Tallene for det foregående år (status pr. 31.12.2003) er medtaget til sammenligning.

TABEL I - SAMLET ANTAL UDVALG

Politikområde	2003	2004
Erhvervspolitik (ENTR)	33	30
Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (EMPL)	8	6
Landbrug (AGRI)	30	30
Transport/Energi/Transeuropæiske net (TREN)	45	40
Miljø (ENV)	35	35
Forskning (RTD)	2	3
Informationssamfundet (INFSO)	13	10
Fiskeri (FISH)	3	3
Det indre marked (MARKT)	12	11
Regionalpolitik (REGIO)	2	2
Beskatning og toldunion (TAXUD)	9	10
Uddannelse og kultur (EAC)	7	9
Sundhed og forbrugerbeskyttelse (SANCO)	13	13
Retlige og indre anliggender (JAI)	7	10
Eksterne forbindelser (RELEX)	3	3
Handel (TRADE)	13	11
Udvidelse (ELARG)	2	2
Europe Aid (AIDCO)*	8	9
Humanitær bistand (ECHO)	1	1

* Tallene for AIDCO omfatter ikke udvalget vedrørende Den Europæiske Udviklingsfond, som ikke er omfattet af komitologiprocedurene.

Statistik (ESTAT)	7	7
Budget (BUDG)	2	2
Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	1	1
I ALT	256	248

Tallene viser udvalgenes fordeling efter politikområde. Transport/energi (40), miljø (35), landbrug (30) og erhvervspolitik (30) har det største antal udvalg. Med 136 af det samlede antal på 248 udvalg tegner disse politikområder sig alene for mere end halvdelen af samtlige udvalg. Kommissionens bestræbelser for at minimere væksten i antallet af udvalg har båret frugt. Set i forhold til 2003 var antallet af udvalg således reduceret ved udgangen af 2004. Selv om den lovgivende magt på nogle politikområder med voksende aktivitet (navnlig retlige og indre anliggender og uddannelse og kultur) har nedsat nye udvalg, er antallet på andre politikområder faldet som følge af omlægningen af den retlige ramme (se f.eks. transport og energi). Detaljerede oplysninger om oprettelse, nedlæggelse og sammenlægning af udvalg findes i kommentarerne til tabellerne for de enkelte politikområder i bilaget.

Komitologiudvalgene kan klassificeres efter den proceduretype, de anvender (rådgivning, forvaltning, forskrift eller beskyttelse — se tabel II). 2004 er det første år, hvor "tilpasningsforordningerne" trådte i kraft fuldt ud²⁷, hvorved de forskellige *varianter* i forhold til 1987-komitologiprocedurerne (IIa og IIb, IIIa og IIIb) ikke længere finder anvendelse. Eftersom visse udvalg anvender flere forskellige procedurer (lige fra rådgivningsprocedure til forskriftsprocedure, samt beskyttelsesprocedure), opføres de separat fra de udvalg, der kun anvender én proceduretype.

TABEL II - ANTALLET AF UDVALG OPDELT EFTER PROCEDURE (2004)

	Proceduretype				Udvalg, som anvender flere procedurer
	Rådgivning	Forvaltning	Forskrift	Beskyttelse	
ENTR	6	5	16	-	3
EMPL	1	-	2	-	3
AGRI	-	24	4	-	3

²⁷ Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1) og 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36) af 14.4.2003 om tilpasning til afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter vedtaget af Rådet efter høringsproceduren (kvalificeret flertal/enstemmighed), Rådets forordning (EF) nr. 1105/2003 (EUT L 158 af 27.6.2003, s. 3) af 26.5.2003 om ændring af forordning (EF) nr. 1260/1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (proceduren med samstemmende udtalelse) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 84 af 31.10.2003, s. 1) af 29.9.2003 om tilpasning til Rådets afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter omfattet af proceduren i EF-traktatens artikel 251 (fælles beslutningsprocedure).

TREN	7	2	24	-	7
ENV	3	5	23	-	4
FTU	-	2	-	-	1
INFSO	-	3	3	-	4
FISK	-	1	-	-	2
MARKT	2	2	7	-	-
REGIO	-	1	-	-	1
TAXUD	1	4	3	-	2
EAC	1	-	-	-	8
SANCO	2	-	6	-	5
JAI	4	-	1	-	5
RELEX	1	1	-	-	1
HANDEL	2	3	1	2	3
ELARG	-	1	-	1	-
AIDCO	-	7	2	-	-
ECHO	-	-	-	-	1
Eurostat	-	4	1	-	2
BUDG	1	-	1	-	-
OLAF	-	-	1	-	-
I ALT	31	64	95	3	55

Tallene viser, at omkring 40 % af udvalgene (95 ud af 248) udelukkende arbejder med forskriftsproceduren. Herefter følger et mindre antal udvalg, der udelukkende arbejder med forvaltningsproceduren (64). Fordelingen efter politikområde viser, at brugen af de tre procedurertyper varierer fra politikområde til politikområde. Som det fremgår, er en af procedurerne dog tydeligt dominerende på nogle af politikområderne: Transport/energi og miljø arbejder med et stort antal udvalg, der fungerer efter forskriftsproceduren, mens landbrug arbejder med et stort antal udvalg, der fungerer efter forvaltningsproceduren.

2.2 Antal møder

Et højt antal udvalg er ikke den eneste indikator for stor komitologiaktivitet. *Antallet af møder*, som blev afholdt i 2004, afspejler det intensive arbejde generelt, både på områdeplan og i de enkelte udvalg (tabel III).

TABEL III - ANTAL MØDER

	2003	2004		2003	2004
ENTR	59	54	EAC	23	28
EMPL	17	10	SANCO	101	111
AGRI	322	344	JAI	21	26
TREN	44	51	RELEX	5	5
ENV	54	64	HANDEL	32	21
FTU	50	58	ELARG	8	6
INFSO	31	31	AIDCO	35	38
FISK	25	22	ECHO	10	11
MARKT	38	40	Eurostat	17	15
REGIO	12	11	BUDG	6	6
TAXUD	113	108	OLAF	1	2

Som i 2003 er det højeste antal møder afholdt i Generaldirektoratet for Landbrugs regi (344), hvor forvaltningen af de forskellige landbrugsmarkeder kræver hyppige møder. Dette tal følges af Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (med 111 møder) og Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion (med 108 møder) og en gruppe andre områder såsom virksomheder, forskning og miljø, hvor antallet af møder svinger fra 54 til 64.

2.3 Antal udtalelser og gennemførelsesforanstaltninger

Som tidligere beretninger indeholder denne beretning samlede tal for de formelle *udtalelser*, som udvalgene har afgivet²⁸, og de efterfølgende *gennemførelsesforanstaltninger* (dvs. retsakter, administrative og finansielle afgørelser), som Kommissionen har vedtaget. Disse tal viser udvalgenes konkrete "produktion" (tabel IV). I 2004 afgav udvalgene tilsammen 2 777 *udtalelser* (mod 2 981 i 2003), mens Kommissionen vedtog 2 625 gennemførelsesforanstaltninger (mod 2 768 i 2003).

²⁸ Herunder positive og negative udtalelser efter en formel afstemning vedrørende forskrifts-, forvaltnings- og rådgivningsprocedurer.

TABEL IV – ANTAL UDTALELSER OG GENNEMFØRELSFORANSTALTNINGER (2004)

	Udtalelser	Gennemførelsesforanstaltninger		Udtalelser	Gennemførelsesforanstaltninger
ENTR	89	59	EAC	128	115
EMPL	6	0	SANCO	370	352
AGRI	1 279	1 279	JAI	53	31
TREN	38	36	RELEX	2	2
ENV	42	40	HANDEL	45	44
FTU	185	185	ELARG	90	89
INFSO	35	34	AIDCO	183	182
FISK	29	26	ECHO	52	52
MARKT	13	12	Eurostat	51	12
REGIO	29	26	BUDG	2	2
TAXUD	55	47	OLAF	1	0

Det store antal *gennemførelsesforanstaltninger*, der blev vedtaget inden for visse politikområder – landbrug (1 279), sundhed og forbrugerbeskyttelse (352), forskning (185), EuropAid (182) og uddannelse og kultur (115) – afspejler det omfattende arbejde, Kommissionen har fået overdraget på disse områder via komitologiprocedurerne.²⁹

²⁹ Det skal imidlertid understreges, at det store antal vedtagne instrumenter ikke i sig selv er nogen målestok for afgørelsernes politiske, økonomiske eller finansielle betydning.